

*szívednél melegedhessem,
láthassam mindenegy lépted,
hallhassam titkos sóhajodat.*

A NŐ (haraggal):

*Szeretnék tigrissé válni,
félénkké, egészen szeliddé,
csak azért, hogy a földön
tigrisségem ne tudja senki.
Sétálgatnék a fasorokban,
becsengetnék ide-oda, színházba járnék,
és — milyen furcsa volna! —
nem merne senki hozzámcsatlakozni.
Becsavarognám a várost,
minden teret és mellékutcát,
az emberek arcába néznék,
hogy megtaláljak egyetlen arcot.
S ha meglelnék a tömegben,
egészen közel lépnék hozzád,
mancsomat a válladra tenném
és nézném,
hogy változik el az arcod!*

IMANTAS ZIEDONIS

Négy dal

A SZEKÉR DALA

*Négy keréken futó doboz vagyok,
előttem folyton lófar imbolyog.
Mit nekem eső, hőség, vagy hideg —
csak el ne hagyjam kerekeimet!*

*Hegyre kaptat az út, vagy völgybe tér,
vonszolódok, azért vagyok szekér.
Fáradt a ló, vagy ostor csípi meg —
csak el ne hagyjam kerekeimet!*

*Szekér vagyok, hazám a tág határ,
a ló fara előttem föl-le jár,
Bánom is én! Akárhová vihet —
csak el ne hagyjam kerekeimet!*

A CSENGETTYŰ DALA

*Cimborám, kedves sárga paripácskám!
Látod, az öblös ércharang a bátyám.
Valahányszor kondul falunk felett,
magam is halkan énekelgetek.*

*Az a kolomp is rokonom, úgy ám,
melyet a Riska visel a nyakán.
Mikor port verve hazatér a csorda,
kisérem, halkan fecsegve-locsogva.*

*A gyöngyvirág, a sárga liliom,
a harangvirág — mind-mind rokonom.
Milyen nagy ez a csengettyű-család!
S hogyan csilingel tőlünk a világ!*

A CSÖDÖR DALA

*Kopog az út, minthogyha rózse ropogna.
Kancám, én kedvesem,
vágassunk messze robogva!
Porzik az út,
nyakunk szakad a hámtól.
Míg élünk, el nem enged soha magától!
Ó kancám, kedvesem,
hogyan csillog a szőröd!
Illatod, kancám,
az orrlyukamba evődött.
Emlékszel arra az éjre —
a mezők hogy illatoztak! —
amikor csikómat, kisfiamat
a világra hoztad?
Mivel tápláljuk magzatunkat,
gyöngye csikónkat?
Fogytán van a szalma is,
a széna rothad.
Se zab, se széna. Régen üres a jászol.
Harmatos lucernamezők zöldellnek távol!
Kancám, én kedvesem,
csak előre!
Ma éjjel nem visznek minket legelőre.
Az istálló levegője áll.
Az éjszaka fülledt.
Gyere,
szaggassuk le végre nyűgünket!
Maradjon itt a csengettyű —
úgysem fáj szíve utánunk!
Meg a szekér — ne vonszolódják többet utánunk!
Vigyük csikófiunkat is — nádaknak, ereknek.
Érzed, hogy orrcimpáink
hogyan bizseregnek?*

Ó maharánt,
 hold sugarazza be homlokodat!
 Érzed? Fűillatú réti szél simogat.
 Reszketek. Te is.
 Az édes szabadság — ez a jussunk.
 Amíg még alszik a gyepelő —
 fussunk!

A KISCSIKÓ DALA

Hová futunk?
 Sokáig kell még futni?
 Nem szaladni szeretnék —
 feküdni, aludni.
 Anyám, ha húzod majd
 a kévékkel rakott szekeret,
 azt ígérted, egy terű
 csikófiadé lehet.
 Azt mesélted,
 behordtad a petrencéket,
 meg a kévéket,
 nehéz aranyhegyeket.
 Hát adjatok nekem is szekeret!
 Most már
 a magam szekerét akarom!
 Te húztad napverőn és téli fagyon,
 keresztül áradáson, fürgetegen.
 Hát nekem
 sose lesz szekerem?

JEGYZETEK

Jurij Levitanszkij — 1922-ben, Kijevben született, Moszkvában él. Számos verseskötet szerzője, magyarul is megjelent egy válogatott kötete és sok verse folyóiratokban. Kiváló műfordító is — több magyar klasszikust és kortárs költőt fordított, népszerűsített hazájában.

Lia Szturua grúz költőnő a középnemzedékhez tartozik. Tbiliszi-ben él. A grúzok legkiválóbb szobrászának, Elgudza Amasukelinek felesége. Költészetében a hagyományos lírát megújító csoporthoz tartozik

Mark Szergejev — 1926-ban született, Irkutszkban él. Hosszú évekig a Szbériai Írók Szövetségének főtítkára volt. Több verses-, próza- és mesekötete jelent meg. Sok verse látott napvilágot a magyar folyóiratok hasábjain, antológiáinkban is.

Imantas Ziedonis lett költő 1933-ban született, az egyik legnépszerűbb lírikus hazájában. Egyik kritikusa így nevezte: „A kor éghajlatának meteorológusa.” Széles skálájú költészete: harc az új, harmonikus emberért,